

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiae Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XLVIII. TIT. XVIII. De Quæstionibus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Unde & merito id rejicit Carpz. Praet. Crim. quaeſt. 105. n. 29. &³ multis ſeqq. Dicendum omnino eſt, in primis d. l. 3. generaliter intelligendam de omnibus caſib⁹, quibus criminali judicio in abſentes procedi poteſt; quia tam late patent, ut quodammodo regulam genera-lem conſtituere poſſint, juxta d. l. 3. Nam in abſentes, & procuratore interveniente procedi poteſt, cum in omnibus criminib⁹, quorum poena non eſt capitalis, vel corporis afflictiva; tum in omnibus aliis quoad cauſam contumacia, præterea in prædictis ſpeciebus, etiam quoad principalem. Unde ſuo ſenſu regula fieri poteſt: in criminib⁹ quoque adverſus abſentes procedi & procuratorem admitti poſſe; juxta d. l. 3. exceptis poenis corporis afflictivis, niſi & illæ ſpecialiter exemptæ ſint, Carpz. Praet. Crim. quaeſt. 105. ubi per totam queſtionem luculenter exponit caſus, quibus procurator intervenire in criminib⁹ a parte rei poſſit; de quo aetum ab initio eſt.

LIB. XLVIII. TIT. XVIII.

DE QUÆSTIONIBUS.

Qv. I. *An uſus torturæ Juri Naturæ conueniat?*

NEGATUR; (1) quia vera poena eſt, ſcilicet malum paſſionis, quæ *Laut. pag.* (2) nondum probato crimine inferri nequit; in primis (3) cum *706. verb.* gravior ſit ipſa poena corporali, quin quandoque morte ipſa; (4) ex *Earum u-* empla docent, ſæpius contra veritatem aliquid aſſeri metu torturæ: ita enim innocentem rotæ impositum, nocentem abſolutum eſſe, tra-dit *Gith. c. 6. p. 7. n. 6. & 7.* Sane (5) confeſſio vi extorta, & metu repetita, nec in civilibus & levioribus probar. (6) Tutius in dubio eſt, nocentem dimittere, quam innocentem damnare. (7) Unus teſtis nec in minimis probat, nedum ad corpus affigendum ſufficit illius af-fertio. Unde (8) apud gentiles ſolis ſervis olim queſtio imponeba-tur, multo magis ergo Christiani ea abſtinere deberent.

OBST. Quod multa crima ita manerent impunita.

RESP. (1) Hoc non eſt ex defectu iuſtitia, ſed probationis: poe-na igitur Dei iudicio committenda eſt.

RESP. (2) Si gravia indicia contra aliquem militent, poena extra-ordinaria, perpetuo carcere &c. puniri poſſet.

Tt tt 3

Qv. II.

Qv. II. *An socii criminis nominatio sit indicium ad torruram?*

Laut. pag. R ESP. Quinque hic conjunctim requiruntur in *O. Crim. art. 31.* (1) *708. verb.* Ut interrogatio de complicibus fiat a Judice in carcere vel tortura, in genere & absque suggestione; vid. *Disp. Dn. Parent. de Soc. socii criminiſ &c.* *crim. Sect. 3. § 43.* ubi exceptiones quoque refert; si non rogatus ultra socios nominet, viam aperit ad inquisitionem, *ibid. §. 44.* (2) Ut interrogetur de omnibus circumstantiis, quomodo, quo in loco, & quo tempore socius, quem nominavit, ei praesto fuerit; quæ vulgato versiculo continentur: *Quis, quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando,* *ib. th. 45.* (3) Ut Judex inquirat, an inter reum nominantem socium, & socium nominatum sint inimicitæ &c. nisi denuncians eximia signa & indicia verisimilia rei, vere ita gestæ, afferat, *ibid. th. 46.* (4) Ut denunciatus talis persona sit, & iis moribus, quæ de ejusmodi commisso merito in suspicionem venire possit: quo pertinet fama & vita ante acta, *ibid. th. 47.* (5) Ne quid denuncians, vel maleficus vacillet, aut confessionem mutet, sed dicta citra vim & vincula ratiscet, *ibid. th. 48.*

Qv. III. *An Doctores & Professores torqueri possint?*

N EGATUR; quia clarissimi, item genere aut dignitate præclarí torqueri non possunt, *L. 16. C. de Quæſt. L. 4. C. ad L. Jul. Maj.* Doctores autem & Professores tales sunt, *L. 10. C. de Dign. L. 4. §. 1. C. de Adv. divers. jud. L. 1. C. eod.* Sed Doctores æquiparantur militibus, *L. 14. C. de Advoc. divers. jud.* milites autem itidem non torquentur, *L. 4. C. ad L. Jul. Maj.* Sane Decuriones & principales, quibus propter dignitatem similes sunt Professores, nec per consuetudinem temeraria usurpationis quæſtioni subjici possunt, *L. 33. C. de Decur.* Sed & Professores utruntur juribus clericorum: *Vid. Dn. Par. Jur. publ. prud. c. 31. §. 12.* Clerici autem, si Presbyteri vel in majori gradu constituti sunt, torqueri nequeunt, *L. 8. C. de Episc.*

OBJ. Quod reatus omnem honorem excludat, *L. 1. C. Ubi Senat.*

RESP. Reatus hic dubius adhuc est, adeoque nondum excludit honorem; sed & loquitur de foro privilegiato, quod in reatu constitutis non datur.

Hodie consensu Principis, uti Nobiles, milites, ita & Doctores & Professores subjici quæſtioni possunt, *Vid. Dn. Berg. h. qu. 1.*

Qv. IV.

Qv. IV. *An testes quoque torqueri possint?*

AFFIRM. Lauterbach, h. pag. 711, si veritatem malitiose suppressant, *Laut. pag.* Regulariter ergo torqueri testes non possunt, per textus genera- 711. verb. les, ubi dicitur, testes torquendos non esse, *L. 15. pr. 18. §. 3. h.* nam illi *et hoc in* faltem veritatis causa examinantur, non, ut participant de alterius delicio, *ceteris.*

Exc. (1) in crimen laeche Majestatis, *L. 20. §. 1. h.* at puniē non ut testis, sed ut conscientia delicti torquetur, *L. 3. L. 5. C. Ad L. Jul. Maj.* (2) Si ipso factō intervenere, & tamen malitiose veritatem suppressant, *d. L. 18. §. 3. h.* (3) Si dolose vacillent, & variant in testimonio, *d. L. 15. pr. Conf. Nov. 90. c. 5. in fin.*

Qv. V. *An si nova interveniunt indicia, tortura repeti possit?*

NEGATUR, sed tantum, si nova superveniant indicia; quia tortura *Laut. pag.* est species purgationis ab indicii, quando quis ergo semel se pur- 712. verb. gavit, ulterius purgandus non est: idque diserte ita traditur in *L. 18. §. 1. nisi (1)* *et ceteris.* *h. ibi: evidentioribus argumentis oppressus repeti in quaestionem potest.*

OBST. *L. 16. h. ibi: repeti posse quaestionem.*

RESP. Si nova superveniant indicia, *d. L. 18.* vel si neget ea, quae semel confessus est, *Goth. ad d. L. 16. O. Crim. art. 57.*

Adeoque repeti (1) potest ob noviter emergentia indicia, quae arbitrio Judicis relinquuntur, *O. Cr. art. 58.* (2) Si non sustinuit, sed specie confitentis dimissus est, & postea revocet; quia decreto & sententia nondum satisfactum, & variatio novum est *indictum.* Quan- quam tunc ultra tertiam non extendatur, *Clar. §. 11. qu. 21. n. 36.*

LIB. XLVIII. TIT. XIX.

D E P O E N I S.

Qv. I. *An poena sint Juris Naturalis?*

AFFIRMATUR: Natura enim reus ob quamvis culpam tenetur *Laut. pag.* ad talionem, id est, tantum pati debet, quantum damni dedit; 715. verb. quia alias injuria reparata dici nequit.

Hæc autem talio, seu poena, non ita crude est intelligenda, ut ei, qui membrum fregit, itidem membrum frangi debeat, sed quod tandem pati, adeoque aliud malum ejusdem estimationis infligi ei debeat: atque de hac talione, ejusque ratione, integrum dissertationem scripsit *Dn. Parens de Sacroando talionis jure,*

Qv. II.